

Odredbe svete Stolice.

I. Konstitucija Benedikta XV. „Incrumentum“.

Sv. Otac papa Benedikto XV. izdao je 10. kolovoza o. god. konstituciju, koja počima riječima „Incrumentum Altaris sacrificium“ i u kojoj dozvoljava svim svećenicima katoličke crkve, da smiju na dušni dan kao na božić služiti tri svete mise, što je dosada bilo dozvoljeno samo svećenicima u Španjolskoj i Portugalskoj. Evo teksta pomenute Konstitucije:

I. Liceat omnibus in Ecclesia universa sacerdotibus, quo die agitur solemnis commemoratio omnium fidelium defunctorum, ter sacrum facere; ea tamen lege, ut unam e tribus Missis cuicunque maluerint applicare et stipem recipere queant, teneantur vero, nulla stipe percepta, applicare alteram Missam in suffragium omnium fidelium defunctorum, tertiam ad mentem Summi Pontificis, quam satis superque declaravimus.

II. Quod decessor Noster Clemens XIII. litteris die XIX. mensis Maii a. MDCCLXI. datis concessit, id est ut omnia altaria essent eo ipso solemnis commemorationis die privilegiata, id quatenus opus sit; auctoritate Nostra confirmamus.

III. Tres Missae, de quibus supra diximus, sic legantur, quemadmodum fel. rec. Decessor Noster Benedictus XIV. pro regnis Hispaniae et Lusitaniae praescrisit. Qui unam tantum Missam celebrare velit, eam legat, quae in missali inscribitur legenda in commemoratione omnium fidelium defunctorum; eandem adbibeat qui Missam cum cantu celebraturus sit, facta ei potestate anticipandae alterius et tertiae.

IV. Sicubi acciderit, ut Augustissimum Sacramentum sit expositum pro oratione XL. horarum, Missae de Requie, cum vestibis sacerdotalibus coloris violacei necessario dicendae (Decr. gen. S. R. C. 3177—3864 ad 4), ne celebrentur ad altare expositionis. (Vidi Acta Ap. Sedis VII. pag. 403 i sl.).

II. Decretum Urbis et Orbis.

Kongregacija Rituum izdala je po nalogu sv. Oca općeniti dekret datirani 11. kolovoza 1915., u kojem određuje, koje se mise na dušni dan imadu čitati.

Prima Missa est, quae describitur in Missali Romano die Commemorationis omnium fidelium defunctorum.

Altera, quae in eodem Missali habetur in anniversario defunctorum cum *Sequentia, Dies irae* et orationibus ut infra: (Slijede formulari molitava).

Tertia Missa, quae legitur in Missis quotidianis cum *Sequentia, Dies irae* et orationibus et infra: (slijede molitve).

Servatis de cetero rubricis nec non peculiaribus ritibus Ordinum propriis. Contrariis non obstantibus quibuscunque. (Vidi Acta Ap. Sedis. VII. pag. 422. i sl.).

III. Penitentiaria Apostolica *izdala je danom 29. svibnja 1915. odgovor na pitanje o vojnicima za vrijeme rata. Pitalo se naime ovo:*

„Utrum miles quicumque in statu bellicae convocationis seu, ut aiunt, mobilitationis constitutus ipso facto aequiparari possit iis, qui versantur in periculo mortis, ita ut a quovis obvio sacerdote possit absolvi?“

Odgovor glasi: „Detur responsum diei 18. martii 1912. ad Episcopum V., nempe: Affirmative, iuxta regulas a probatis auctoribus traditas.“ (Vidi Acta Ap. Sedis VII. pag. 282.).

IV. Commissio Pontificia de re biblica. De parousia seu de secundo adventu Domini nostri Iesu Christi in epistolis s. Pauli Apostoli.

I. Utrum ad solvendas difficultates, quae in epistolis S. Pauli aliorumque apostolorum occurrunt, ubi de „parousia“, ut aiunt, seu de secundo adventu Domini nostri Iesu Christi sermo est, exegetae catholico permissum sit asserere Apostolos, licet sub inspiratione Spiritus Sancti nullum doceant errorem, proprios nihilominus humanos sensus exprimere, quibus error vel deceptio subesse possit?

Resp. Negative.

II. Utrum, prae oculis habitis genuina muneris apostolici notione et indubia S. Pauli fidelitate erga doctrinam Magistri; dogmate item catholico de inspiratione et inerrantia sacrarum Scripturarum, quo omne id, quod hagiographus asserit, enuntiat, insinuat, retineri debet assertum, enuntiatum insinuatum a Spiritu Sancto; perpensis quoque textibus epistolarum Apostoli in se consideratis, modo loquendi ipsius Domini apprime consonis, affirmare oporteat Apostolum Paulum in scriptis suis nihil omnino dixisse, quod non perfecte concordet cum illa temporis parousiae ignorantia, quam ipse Christus hominum esse proclamavit?

Resp. Affirmative.

III. Utrum attenda locutione graeca »*ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι*«; perpensa quoque expositione Patrum, imprimis S. Ioannis Chrysostomi, tum in patrio idiomate tum in epistolis Paulinis versatissimi, liceat tamquam longius petitam et solido fundamento destitutam reficere interpretationem in scholis catholicis traditionalem (ab ipsis quoque novatoribus saeculi XVI. retentam), quae verba S. Pauli in cap. IV. epist. I. ad Thessalonicenses vv. 15—17 explicat, quin ullo modo involvat affirmationem parousiae tam proximae, ut Apostolus seipsum suosque lectores adnumeret illis, qui superstites ituri sunt obviam Christo?

Resp. Negative.

Ove odgovore izdala je pomenuta biblijska komisija dne 18. lipnja 1915. (Vidi Acta Ap. Sedis VII. pag. 357. i sl.),

Bilješke iz bogoslovske literature.

Hipnotizam u svijetlu filozofije. Dr. phil. Josip Carević objelodanio je u „Biblioteki modernih znanstvenih pitanja“ svezak 2. studiju o hipnotizmu. On ju je razdjelio na tri dijela: u prvom izbraja fenomene i daje definiciju hipnotizma; u drugom poglavitom dijelu najprije navodi sredstva, kojima se fenomeni hipnotizma mogu prouzročiti, a onda istražuje prave uzroke tih zanimivih fenomena. U trećem dijelu, a to je moralni dio, izvodi nekoje zaključke s obzirom na dopuštenost ovih fenomena u svrhe liječenja, uzgoja, zatim s obzirom na nauk o duši ljudskoj, na čudesa, na pojave u ekstazi i spiritizmu. Ovakovoj razdiobi nemam što da prigovorim, zato prelazim odmah na sadržaj same studije. Želim u ovim retcima prikazati u jednu ruku manjkavosti i slabe strane ovoga djela, a u drugu nešto malo doprinijeti, da se pojmovi o hipnotizmu razbistre. Imadem naime mnogo šta prigovoriti g. piscu, pa jer mi to u granicama obične recenzije nije moguće, iznosim svoje prigovore na ovom mjestu.

I. Ponajprije konstatiram, da sâm g. pisac priznaje, da prvi učinak hipnoze, umjetni san, može biti jači ili slabiji prema spo-